

Prispeval Maša Čas, foto: Robert Marin
Nedelja, 28 Junij 2009 13:48

V četrtek zvečer se je na Čečovju zopet treslo. Kletne prostore kluba Komplexs so namreč dodobra pretresli ameriški muzikantje **Dog Eat Dog**, pri nas znani tudi kot *Pesožerci*. Večer v Kompleksu, ki se je pričel dokaj pozno je malce ponesrečeno otvoril »komedijant« s Šoštanja. Bolj prazno kot polno dvorano je namreč okoli 22.30 ure Šoštanjčan želel ogreti s precej (vsaj zame) neizvirnimi šalami o kolenih Saške Lendero, pljučnem raku Rdečekapičene babice ter o tem kaj vse si je lahko nekdam kupil s tolarjem.

»Stand-up comedy« kot uvod v koncert naj bi si sicer zaželeli Dog Eat Dog, čeprav moram priznati, da takšnega ogrevanja publike pred koncertom nisem vajena in kot se je izkazalo tudi ostala publika, ki se je med nastopom »vicmoherja« molčeče stiskala ob stene dvorane, ne. Naš zabavljak je bil tako postavljen pred zelo nezavidljivo (in nelagodno) nalogo zabavati publiko, ki si želi in čaka na drugačno vrsto zabave, zato menim, da bi morali v prihodnje organizatorji dobro razmisliti ali je takšno »ogrevanje« publike sploh smiselno, saj, kot se je izkazalo že po prvem komadu, *Pesožerci* takšnega oz. kakršnegakoli ogrevanja niti slučajno ne bi potrebovali!

Vzdušje v dvorani se je namreč povsem spremenilo, ko so na oder stopile težko pričakovane zvezde četrtkevega večera. Ne samo, da je postala publika številčnejša, temveč tudi zelo razigrana, ko so energični vokalist **John Connor**, basist **Dave Neabor**, kitarist **Axel 'Axe' Hilgenstoehler**

(šele od leta 2006; prej:

Seal Kilkenny

), bobnar

Brandon Finley

in pridruženi saksofonist iz Nemčije naznanili, da bodo za svoje stare oboževalce, ki jih v četrtek res ni manjkalo, igrali predvsem stare komade iz albuma *All Boro Kings*, od izdaje katerega je letos minilo celih 15 let.

Prav ta album je v njihovo glasbo »doprinesel« tudi saksofon, ki je komadom kot so *Good times*, *Who's the king in No Fronts* pridal nenadomestljivo kričečo melodijo. Saksofon pa je za moj okus tudi prispeval največji delež k odlično zvenečim komadom na koncertu v Kompleksu. No, odlično in energično pa so bili odigrani, zapeti, »zarepani«, odskakani, odplesani in »zimprovizirani« tudi ostali komadi in pa vmesni šaljivo norčavi glasbeni vložki, ki so bili seveda publiko primerno obogatili z slovenskimi izrazi in napitnicami (ki so veljale predvsem piru).

Veseljaški muzikanti pa se niso le s slovenskim jezikom trudili (še bolj) pridobiti občinstvo, temveč so izzvali morebitne bobnarje iz publike, da se jim pridružijo na odru. Opogumilo se je kar nekaj koroških mladcev, a prestol za bobni je uspelo zasesti le Mateju Nevemkksepiše. Matej je sicer nekoliko bolj nežno, a z veliko mero občutka za ritem in kot da bi s fanti igral že od nekdam, skupaj z njimi zaigral komad *Back in Black* od AC/DC. Nasploh pa marsikdo ni mogel

verjeti, kako dostopni in niti malo zvišeni so vsi člani zasedbe Dog Eat Dog, ki so se po končanem koncertu in dodatnem bisu, dobrovoljno rokovali in fotografirali s svojimi koroškimi oboževalci.

Dog Eat Dog, ki so nastali v začetku devedesetih in po začetnih uspehih ter kasnejših koncertiranjih na velikih festivalih igrali tudi z zvenečimi imeni kot so Rage Against the Machine, No Doubt, Sepultura, Metallica... so se po vmesnem zatišju leta 2005 spet malce opazneje vrnili na glasbeno sceno in leto kasneje izdali do sedaj zadnji album Walk with me.

Na svoji glasbeni poti so se poigrali s punkom, hardcorom, rockom, hip hopom, funkom, »rap rockom«, metalom, ska-jem in še bi lahko naštevali – prav tako raznovrsten pa je bil tudi četrtkov večer, ki je bil gotovo eden boljših v Kompleksu! Škoda le, da se vsi koncertni dogodki v omenjenem klubu, takoj po koncu koncerta počasi zaključijo, namesto da bi zares ogreti publiki ponudili še par uric pogaudanja (afterja) ob dobri glasbi... **Več fotografij lahko najdete v [Albumu](#).**